

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣΙΟΣ 2001 ΕΤΟΣ 51ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 912 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπὸ τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας (12/25-9-2001) εἰς τὴν νέαν αἴθουσαν συνεδριάσεων τῶν γραφείων τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32.

«Ὁ πάσης Δημιουργός τῆς κτίσεως, ὁ καιρὸς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου Κύριε»

Ἐπί τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰς τὴν νέαν χρονικήν περίοδον ἐκκλησιαστικῶς, δοξάσωμεν ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, ὅστις παρορῶν τὴν ἀμαρτωλότητα ἡμῶν σώζει καὶ διατηρεῖ ἡμᾶς εἰς τὴν ροὴν τοῦ χρόνου εὐσπλαγχνῶ βουλῇ ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐλπίδι, τὴν ἐπιστροφήν καὶ μετανοίαν ἡμῶν ἀναμένων.

Ἀφετηρία, ὅθεν δι' ἡμᾶς ἡ ἀρχὴ τῆς ἰνδικτου καὶ ἀφορμὴ ἀνανεουμένης προθυμίας πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνδυνάμωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως με πρότυπον τὸν λόγον τοῦ Μ. Ἀρσενίου: «Ὁ Θεός μου, μὴ ἐγκαταλείπῃς με, ὅτι οὐδὲν ἐποίησα ἐνώπιόν Σου ἀγαθόν, ἀλλὰ δός μοι διὰ τὴν ἀγαθότητά Σου βαλεῖν ἀρχήν.

«Ἐάν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων»

(Ψαλμ. ΡΚΣ' 1)

Ἄνθρωπος ἡ ἀνθρωπότης ἀντίκρουσε τὰ τραγικά συμβάντα εἰς Η.Π.Α. τὴν 11ην Σεπτεμβρίου (Ν.Η.). Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἄνδρες δολοφόνους ἐξετέλεσαν ἐντός ὀλίγων στιγμῶν ἄνευ οἴκτου χιλιάδες ἀθῶα θύματα. Ἀνύποπτοι ἄνθρωποι πάσης ἡλικίας οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο ἀμέριμνοι εἰς τὰς καθημερινὰς τῶν ἀσχολίας, καθὼς καὶ ἐπισκέπται, ἔγιναν στόχος σατανικῶν ἐγκεφάλων, οἱ ὅποιοι ὠργάνωσαν μεθοδικῶς καὶ ἐξετέλεσαν τὸ φρικτὸν τοῦτο ἔγκλημα, εἰς δόξαν ὡς νομίζουν τοῦ Θεοῦ. Ποίου Θεοῦ ὅμως; Ὅχι βεβαίως τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον λατρεύομεν ἡμεῖς, τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἀλλ' εἰς δόξαν τοῦ ἀντικειμένου, τοῦ Θεοῦ τοῦ κόσμου τούτου, ἥτοι τοῦ διαβόλου ὁ ὅποιος ἐπιχαίρει καὶ συνευδοκεῖ εἰς ὅλα τὰ ἐγκλήματα τὰ ὅποια γίνονται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Διατί ὅμως ὁ ἀληθινός Θεός, ὁ Παντοδύναμος, ἐπιτρέπει νὰ γίνονται αὐτά; Πράγματι, ὁ Θεός μας, ὁ δημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου δὲν εὐδοκεῖ, δηλαδή δὲν ἐπιθυμεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ Του (μέ τὸ προηγούμενον Αὐτοῦ θέλημα), τὰ δεινὰ αὐτά, ἀλλὰ παραχωρεῖ, ἐπιτρέπει νὰ γίνονται ἐξ ἀμαρτιῶν μας (μέ τὸ ἐπόμενο θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ὅποιον λέγεται παραχώρησις) αὐτά, οὕτως

ὥστε νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου. Μέ τὰς δοκιμασίας αὐτὰς φανεροῦται ἡ κακὴ προαίρεσις τῶν ἐγκληματιῶν, ἐκδηλοῦται ὅμως καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων ἡ ὑπομονὴ τῶν καὶ ἡ αὐτοθυσίαν τῶν. Καὶ εἰς τὴν ἐν λόγῳ τραγωδίᾳ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἐθυσίασαν τὴν ἰδικὴν τῶν ζωὴν διὰ νὰ σώσουν ἄλλους, παραχωροῦντες τὴν θέσιν τῶν εἰς τὸν ἀνεγκυστήρα πρὸ τῆς καταρρεύσεως τῶν οὐρανοῦστων.

Ἡ καταστροφὴ αὕτη εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην συνέπεσε μέ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ἡμέρα κατ' ἐξοχὴν πένθους νηστείας καὶ προσευχῆς διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους. Τώρα, μετὰ τὰ γεγονότα αὐτά, καθιερώθη ἤδη ἡ αὕτη ἡμέρα ὡς ἡμέρα πένθους παγκοσμίως. Μεταξὺ τῶν θυμάτων καὶ ἐκατοντάδες συμπατριῶται μας. Ἀκόμη πολλοὶ ὁμόδοξοί μας Ρῶσοι καὶ ἄλλοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὅποιοι ἔπεσαν θύματα τῆς τυφλῆς βίας τῶν ἰσλαμιστῶν τρομοκρατῶν.

Ἡ ἐν Ἀστορίᾳ Νέας Ὑόρκης ἐδρεύουσα Μητρόπολις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ἔσπευσε ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν νὰ διαμηνύσῃ εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς Νέας Ὑόρκης ὅτι θέτει ἅπαν τὸ προσωπικὸν αὐτῆς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρχῶν

διά οίανδήποτε βοήθειαν
καί διωργάνωσεν ἐθελοντι-
κήν αίμοδοσίαν εἰς τόν κα-
θεδρικόν ναόν Ἀγ. Μαρ-
κέλλης Νέας Ὑόρκης. Ὁ
Μακαριώτατος Ἀρχιεπί-
σκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας
κ. Χρυσόστομος ἀπέστειλε
τό κάτωθι συλλυπητήριον
μήνυμα εἰς τόν Ἀμερικανόν
Πρόεδρον:

Ἀριθμός Πρωτ. γ-123.

ΑΘΗΝΑΙ 30-8/12-9-2001

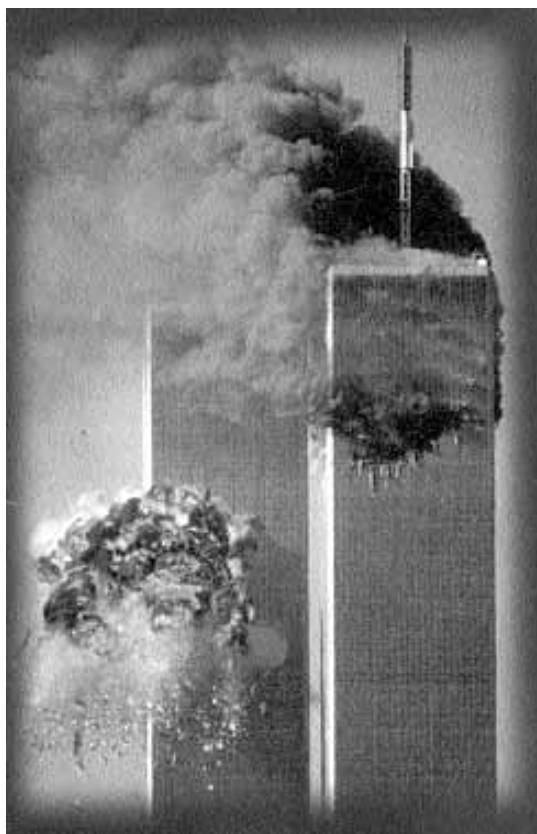
Ἐξοχώτατον
Πρόεδρον Η.Π.Α.
κ. George Walker Bush
καί τήν περί αὐτόν
Κυβέρνησιν, εἰς Η.Π.Α.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, σύμπας
ὁ κληρὸς καί ὁ λαὸς τῆς καθ'
ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐκφράζω-
μεν πρὸς ὑμᾶς τὰ θερμὰ ἡμῶν συλλυπητήρια.
Προσευχόμεθα ὑπὲρ τῆς ἐξ ὕψους συμπαραστάσε-
ως εἰς τοὺς συγγενεῖς τῶν θυμάτων καί εἰς ἅπαντα
τόν ἀμερικανικόν λαόν.

Διὰ τήν Ἱεράν Σύνοδον
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
Χρυσόστομος Β'

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ.
Ἀμερικῆς κ. Παῦλος, ὅταν συνέβη τό τραγικόν
γεγονός, εὐρίσκετο εἰς Ἀθήνας προκειμένου νά
μετάσχη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
Εὐθύς ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου
Ἐπισκόπου Θεουπόλεως, ὥστε νά γίνουν αἱ κα-
τάλληλαι ἐνέργειαι διὰ τήν περίστασιν. Δεήσεις
καί λειτουργίαι, ἀλλά καί συμπαραστάσεις εἰς
τούς συγγενεῖς τῶν «ἀγνοουμένων». Διότι, ἡ
συντριπτική πλειονότης τῶν θυμάτων ἐχαρα-
κτηρίσθησαν «ἀγνοούμενοι» καθὼς δέν εὐρέθη
(καί οὔτε πρόκειται νά εὐρεθῇ) οὔτε καν ἵχνος
ἐκ τῶν σωμάτων των. Ὁ ὅρος «ἀγνοούμενοι»
ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς κάποια ἄλλα θύματα τῆς
ἰσλαμικῆς τρομοκρατίας: τὰ θύματα τῆς βαρβα-
ρικῆς ἐπιθέσεως τοῦ Ἀττίλα εἰς Κύπρον (μέ τήν

ἀνοχήν τῶν «Μεγάλων Δυ-
νάμεων»).

Δυστυχῶς καί ἡ Ἐκκλη-
σία τῶν Γ.Ο.Χ. εἶχε μερί-
διον εἰς τόν τραγικόν κατά-
λογον τῶν θυμάτων. Ὁ Μι-
χαήλ Ταρροῦ (κυπριακῆς
καταγωγῆς) καί ἡ μνηστή
του ἐπέβαινον ὡς ἀεροσυ-
νοδοί εἰς τό δεύτερον ἀερο-
πλάνον τό ὁποῖον συνετρί-
βη εἰς τοὺς Διδύμους Πύρ-
γους. Ὁ πατήρ τοῦ Μιχαήλ
Ταρροῦ Δημήτριος εἶναι
στέλεχος τῆς ἐνορίας τῶν
Γ.Ο.Χ. εἰς Clearwater Φλώ-
ριδος. Εἰς τό 40νθήμερον
μνημόσυνον τοῦ ἀδελφοῦ
Μιχαήλ εἰς τό Clearwater
παρέστη καί ὁ Σεβ/τος Μη-
τρ/της κ. Παῦλος.

Ἀρκετά ὅμως εἶναι καί
τά παραδείγματα ἀνθρώ-
πων τῆς Ἐκκλησίας μας οἱ

ὁποῖοι διεσώθησαν ὡς ἐκ θαύματος. Ὁ Νικόλα-
ος Τσουμπαριώτης, ἐπίτροπος τοῦ Καθεδρικοῦ
ναοῦ Ἀγίας Μαρκελλῆς, ἠργάζετο εἰς τόν 56ον
ὄροφο τοῦ Πύργου ὑπ' ἀρ. 2. Ἐκείνην τήν ἡμέ-
ραν δέν εἶχε προφθάσει τό τραῖνον καί μετέβαι-
νε εἰς τήν ἐργασίαν του ἀργοπορημένος. Καθὼς
κατηυθύνετο πρὸς τόν Πύργον ὑπ' ἀριθ. 2 εἶδε
τό δεύτερον ἀεροπλάνον νά συντρίβεται εἰς τόν
56ον ὄροφον! Κάτι παρόμοιον συνέβη καί εἰς τήν
Ἀναστασίαν Φασουλιώτου καθὼς καί εἰς τήν
Ἀναστασία Νισυρίου. Ἀλλά τὰ παραδείγματα
εἶναι πάμπολλα μεταξύ τῶν ὁμογενῶν μας οἱ
ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τήν περιοχὴν.

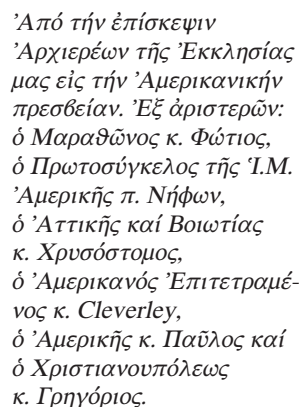
Τήν Παρασκευὴν 15/28 Σεπτεμβρίου, κατό-
πιν ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου, κλιμάκιον

Ἡ ὁμοιότης τῆς καταστροφῆς εἶναι ἐντυπωσιακὴ. Τὰ θύματα
τῆς ὑποθέσεως καί εἰς τὰς δύο περιπτώσεις:
ἀθῶοι ἄνθρωποι.

Ὁ κ. Cleverley ἐπεσήμανεν ὅτι ἡ τρομοκρατική αὐτὴ ἐνέργεια προεκάλεσε τὴν συσπείρωσιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ αὐτὸ ἦτο ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον ἀπ' ὅ,τι ἐπεδίωκον οἱ τρομοκράται. Μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἠθέλησε νὰ μάθῃ διὰ τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγ. Νικολάου, τὸ ὅποιον ἦτο εἰς τὸ ἐπίκεντρον τῆς καταστροφῆς. Ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε ὁ Ἀμερικανὸς Ἐπιτετραμένος, τὸ ἐκκλησάκι αὐτὸ ἀφοῦ ἐπανοικοδομηθῇ θὰ ἀποτελέσῃ πλέον σημεῖον ἀναφορᾶς καὶ μνημεῖον δι' ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ἀνέφερε τοὺς ἱστορικοὺς δεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τὸ συγκεκριμένον ἐκκλησάκι, καθὼς αὐτὸ κάποτε ἀνῆκε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Εἰς αὐτὸ εἶχε διατελέσει ἐφημέριος καὶ ὁ μακαρι-

Ἐκεῖ ὁ Σεβ. Παῦλος ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ λάβῃ μετ' αὐτοῦ ἐπιστρέφων εἰς Ν. Ὑόρκην καὶ τὴν Τιμίαν Κάραν τοῦ Ἀγ. Νεομάρτυρος Ἀργυρίου. Ἡ κάρα τοῦ Νεομάρτυρος ἐφυλάσσετο εἰς τὴν Ἱ.Μ. Ἀγ. Μηνᾶ Ἀνθούσης ὡς τό πολυτιμώτερον κειμήλιον. Ὅμως διὰ τὴν ἀναπτέρωσιν τοῦ ἡθι-

κοῦ τῶν ἐκεῖ πιστῶν μας ἐκρίθη καλὸν νὰ μεταφερθῇ εἰς Ν. Ὑόρκην.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀργύριος, θύμα τοῦ ἰσλαμισμοῦ, ἐμαρτύρησεν τὸ 1806 εἰς τὴν Ἐπανωμὴν τῆς Θεσσαλονίκης, θανατωθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀληθινοὶ μάρτυρες, ὅσοι θυσιάζουν τὴν ζωὴν των διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ οἱ ψευδομάρτυρες τοῦ ἰσλαμισμοῦ εἶναι ὅσοι θυσιάζουν τὰς ζωὰς τῶν ἄλλων χάριν τοῦ ψευδοῦς Θεοῦ των. Αὐτὸ ἦτο τὸ μήνυμα τὸ ὁποῖον μετέφερεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ν. Ὑόρκης ἡ μεταφορὰ τοῦ ἱεροῦ τούτου λειψάνου ἐκεῖ. «Σήμερα ἡ Ἀμερική δέχεται τὸ πικρὸ ποτήρι τῶν φανατικῶν ἰσλαμιστῶν. Τὴν τρομοκρατία πού δέχθηκε τὸ γένος μας 400 χρόνια, τὴν γεύεται τώρα ἡ Ἀμερική. Καί ἐπειδὴ ἔχουμε τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, τοὺς νεομάρτυρες, οἱ ὁποῖοι ἀντιστάθηκαν σ' αὐτὴν τὴν τρομοκρατία, γι' αὐτὸ ἔφερα τὸ ἱερό λείψανο τοῦ ἁγίου Ἀργυρίου νὰ μᾶς δώσῃ δύναμη καὶ κουράγιο» εἶπεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παῦλος εἰς τὸ κήρυγμά του κατὰ τὴν πρώτην του λειτουργία μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Ν. Ὑόρκην.

Οἱ Μοντσαχεντίν παρελαύνουν εἰς τὸ Σαράγιεβο.

Τὴν 12ῃ Ὀκτωβρίου, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῶν ἀρχῶν, ἐγένετο ἡ λιτάνευσις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, τοῦ Ἀγ. Ἀργυρίου καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Μανχάταν. Ὅταν ἡ πομπὴ ἔφθασε εἰς τὸν τόπον τῆς τραγωδίας, ὁ Σεβ/τος κ. Παῦλος ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ἡ τραγωδία τῆς Νέας Ὑόρκης ἐσημάδευσεν τὸ ἔτος τὸ ὁποῖον ἀπέρχεται. Εἰσήλθαμε ἔξαφνα

εἰς μίαν νέαν πραγματικότητα. Αἴσθημα ἀνασφαλείας ἐπικρατεῖ εἰς ὅλον τὸν πλανήτην. Δέν ὑπάρχει τόπος ὁ ὁποῖος νὰ ἐξασφαλίζει τὴν ἀσφαλῆ διαβίωσιν. Τώρα ὁ κάτοικος τῆς Ν. Ὑόρκης, τοῦ Λός Ἀντζελες, τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, αἰσθάνεται ὅπως ὁ κάτοικος τοῦ Καστελορίζου, τῆς Σάμου καὶ τῆς Μυτιλήνης. Ὅλοι εἴμεθα ἐν δυνάμει στόχοι. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται περισσότερον ἀπὸ προηγουμένως νὰ εἴμεθα προσηλωμένοι εἰς τὸν Χριστόν. Εἰς Αὐτόν νὰ ἀναθέτωμεν τὰς ἐλπίδας μας. Αὐτός εἶναι ἡ ἰσχὺς ἡμῶν, τὸ στερέωμα, ἡ καταφυγὴ καὶ ὁ ρύστης ἡμῶν. Αὐτόν ἄς ἀγαπήσωμεν ἐκ καρδίας.

Ἡ λιτάνευσις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀργυρίου καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Θεομήτορος εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Μανχάταν.

Θεολογικός «τσαρλατανισμός»!

Γ' (τελευταίον)

Τοῦ Σεβ. Ἀρχαῖας κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

III. ΑΜΑΡΤΥΡΕΣ ΠΑΤΕΡΙΚΩΣ ΟΙ «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ» ΤΟΥ κ. ΓΚΟΥΤΖΙΔΗ

1. Ὁ «ΜΑΤΘΑΙΪΚΟΣ» θεολόγος κ. Ἐλ. Γκουτζίδης σέ δημοσίευσμά του στό περιοδικό «Ὁρθόδοξος Πινοή» (Φεβρ. 2001) ὑποστήριξε ὅτι οἱ καινοφανεῖς διδασκαλίες του περί Ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Τριάδος», κ.λπ. πού ἐμεῖς καταγγείλαμε ὡς κακόδοξες καί αίρετικές, μαρτυροῦνται ἡθὺν ἀπὸ τὴν ἀγία Γραφή, τοὺς ἀγίους Πατέρες, ἀλλὰ καί διδάσκονται ἀπὸ δογματολόγους καί ἄλλους θεολόγους.

Στό προηγούμενο ἄρθρο μας ἐξετάσαμε τό κατὰ πόσον οἱ «θεωρίες» αὐτές στηρίζονται στὴν ἀγία Γραφή. Καί εἶδαμε πὼς δέν θεμελιώνονται πουθενά! Στό τωρινό ἄρθρο μας θά ἐξετάσουμε τὸν ἐπόμενο ισχυρισμό του. Δηλαδή, ὅτι μ' αὐτόν συμφωνοῦν ὅλοι οἱ ἅγιοι Πατέρες, ἀλλὰ κι' ὀρισμένοι σύγχρονοι δογματολόγοι, ἢ ἄλλοι θεολόγοι.

2. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ἀγίους Πατέρες γράφει ὁ ἐν λόγῳ θεολόγος:

«Ἡ ὁμόφωνος τῶν ἀγίων Πατέρων διδασκαλία ὀνομάζει τὴν Ἐκκλησία εἰκόνα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ»!

Ἡ διαφωνία μας μέ τόν κ. Ἐλ. Γκουτζίδη δέν ἔγκειται στό ἐάν ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Αὐτό τό δέχεται κάθε Ὁρθόδοξος. Ἡ διαφωνία μας ἔγκειται στό ἐάν ἡ ἀγία Τριάδα εἶναι Ἐκκλησία, ἐάν ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ἄναρχη» κ.λπ. κι' ὅχι ἂν ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Καμία ὅμως τέτοια μαρτυρία ἀπ' τοὺς ἀγίους Πατέρες, πού νά λέει ξεκάθαρα ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ἄναρχη», ἢ ὅτι ἡ ἀγία Τριάδα εἶναι Ἐκκλησία, δέν ἀναφέρει ὁ «Ματθαϊκός» θεολόγος! Αὐτό εἶναι τό ζητούμενο. Καί δέν ἀναφέρει καμία τέτοια μαρτυρία, γιατί πουθενά στοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει.

Μέ τόν ισχυρισμό ὅτι «ἡ Ἐκκλησία εἶναι

εἰκόνα Θεοῦ», παραβιάζει ἀνοικτές θύρες! Κανένας ποτέ Ὁρθόδοξος δέν τό ἀρνήθηκε αὐτό.

Ὁ ἅγιος Μάξιμος Ὁμολογητής εἶναι σαφής. «Τύπος καί εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐστίν ἡ Ἐκκλησία» (P.G. 91, 644D) γράφει, στηριζόμενος στὰ ἀρεοπαγιτικά συγγράμματα. Σ' αὐτά γίνεται λόγος γιά τὰ θεῖα καί οὐράνια μυστήρια τὰ ὅποια μποροῦν ν' ἀποκαλυφθοῦν καταλλήλως καί μέ σύμβολα, δηλ. μέ εἰκόνες. Τίς εἰκόνες ὅμως αὐτές τίς θεωρεῖ ἄτοπες, δηλ. ἀνόμοιες. Κανένας ἄλλος ἀπ' τοὺς ἀγίους Πατέρες δέν ἀναφέρεται στὴν παρομοίωση αὐτή, μολονότι, ὅπως εἴπαμε, εἶναι κατὰ πάντα ὀρθή. Πῶς, τώρα, ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης τὴν γνώμη αὐτή, γνώμη ἐνός μόνον ἀγίου Πατέρα, τοῦ ἀγίου Μαξίμου, τὴν προβάλλει ὡς «ὁμόφωνη διδασκαλία» ὅλων τῶν ἀγίων Πατέρων, αὐτό μόνο μέ μιὰ «γκουτζίδεια» λογική, πού ἐμεῖς τουλάχιστον, δέν διαθέτουμε, κι' εὐτυχῶς πού δέν διαθέτουμε, μπορεῖ κανεὶς νά καταλάβει!

3. Ο ΤΡΟΠΟΣ πού σκέπτεται ὁ ἐν λόγῳ «Ματθαϊκός» θεολόγος εἶναι πολὺ ἀπλοϊκός, ἀντίστοιχος νηπίων. Φαίνεται πὼς δέν ἄκουσε ποτέ τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀπ. Παύλου, πού λέγει «ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δέ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε» (Α' Κορ. ιδ' 20). Καί γι' αὐτό ἔγινε «παιδίον ταῖς φρεσίν»!

Μέ αὐτά τὰ δεδομένα ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης συμπεραίνει ὅτι ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἄρα κι' ἡ Ἀγία Τριάδα εἶναι... Ἐκκλησία! Ἰδού, τί γράφει:

«Ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι κατὰ τοὺς ἀγίους Πατέρες εἰκὼν τοῦ Θεοῦ καί ἔχει ὡς “ἀρχέτυπον” αὐτὴ τὴν Ἀγιοτριαδικὴν Κοινωνίαν, εἶναι “ἐφάμαρτον” καί “ἀμάρτυρον”, ἀποτελεῖ “καινοτομίαν” ἂν ἀποκαλέσωμεν καί τό ἀρχέτυπον τῆς εἰκόνης ὡς Ἐκκλησίαν, καί δὴ “Πρώτην Ἀναρχον, αἰωνίαν ἀόρατον Ἐκκλησίαν...”»;

Οἱ ἀπόψεις αὐτές τοῦ ἐν λόγῳ θεολόγου δέν

πρέπει νά περάσουν απαρατήρητες. Κάθε φορά πού τό ἄτομο αὐτό προσπαθεῖ νά θεολογήσει, λέγει ἢ κακοδοξίες ἢ ἀνοησίες! Τώρα, λέει καί τά δύο! Διότι:

α) Ὑποστηρίζει πώς τάχα οἱ Πατέρες διδάσκουν ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ καί ἔχει ὡς ἀρχέτυπον αὐτή τήν Ἀγιοτριαδικήν Κοινωνίαν»!

Βεβαίως, ὅπως εἶπαμε πιό πάνω, ὁ ἅγιος Μάξιμος διδάσκει ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τύπος καί εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐστί». Ὅμως, οὔτε ὁ αὐτός ὁ ἅγιος, οὔτε κανένας ἄλλος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας δέχεται ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, «ἔχει ὡς ἀρχέτυπον αὐτή τήν Ἀγιοτριαδικήν Κοινωνίαν»!

Ὁ ἅγιος Μάξιμος συγκεκριμένα γράφει:

«Κατά τόν αὐτόν τρόπον καί ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τά αὐτά τῷ Θεῷ περὶ ἡμᾶς ὡς ἀρχέτυπος εἰκὼν ἐνεργοῦσα δεχθήσεται» (P.G. 91, 665C). Δηλ. «Μέ τόν ἴδιον τρόπο καί ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία θά φανεῖ ὅτι ἐνεργεῖ ἀνάμεσά μας, ὅπως ὁ Θεός ἀρχέτυπος ἐκείνος κι ἐκείνη (= ἡ Ἐκκλησία) εἰκόνα του»!

Συκοφαντεῖ τούς ἁγίους Πατέρες ὁ «Ματθαϊκός» αὐτός θεολόγος, ὅταν τούς παρουσιάζει νά διδάσκουν πράγματα, πού δέν διανοήθηκαν ποτέ!

Γιὰ τόν ἅγιο Μάξιμο (γιατί ὅπως εἶπαμε εἶναι ὁ μόνος πού διδάσκει ὅτι «ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ») τό Ἀρχέτυπον τῆς Εἰκόνης τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Θεός. Δέν λέει ὅτι εἶναι ἡ Ἀγιοτριαδική Κοινωνία, ὅπως θέλει νά τόν ἐμφανίζει ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης! Κι' αὐτό, ὁ «Ματθαϊκός» θεολόγος τό κάνει ἀπό σκοποῦ. Δέν εἶναι τυχαῖο. Θέλει μέ τόν τρόπο αὐτό νά ἀφήσει νά ἐννοηθεῖ, πώς, ὅπως τά Τρία Πρόσωπα κοινωνοῦν μεταξύ τους στήν Ἀγία Τριάδα, δηλ. συναθροίζονται, ἔτσι καί τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας κοινωνοῦν μεταξύ τους στήν Ἐκκλησία, συναθροίζονται σέ «Ἐκκλησία». Ἄρα, καί ἡ Ἀγία Τριάδα εἶναι... Ἐκκλησία!

Ἐξηγήσαμε ἐπανειλημμένα πώς δέν ὑπάρχει κοινωνία στήν Ἀγία Τριάδα τῶν Προσώπων, ὡς ἀνεξαρτήτων προσώπων. Δηλ. δέν κοινωνοῦν τά Πρόσωπα, ὡς πρόσωπα. Κοινωνοῦν μέ τήν κοινή οὐσία τους, τήν ὁποία ὁ Πατέρας κοινοποιεῖ στόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα! Ἡ οὐσία ὅμως τοῦ Θεοῦ μᾶς εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστη, καί τώρα καί στήν ἄλλη ζωή. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός γράφει χαρακτηριστικά «τί δέ ἐστὶ Θεοῦ οὐσία... καί ἀγνοοῦμεν καί λέγειν οὐ δυνάμεθα» (P.G. 94, 793 B).

Ἀρχέτυπο, λοιπόν, τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Θεός κι ὄχι ἡ «Ἀγιοτριαδική Κοινωνία»!

Ὑπάρχουν καί ἄλλοι λόγοι γιά τούς ὁποίους δέν μπορούμε νά μιλάμε ὅτι «τό Ἀρχέτυπον εἶναι ἡ Ἀγιοτριαδική Κοινωνία», ὅπως φρονεῖ ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης, τούς ὁποίους γιά νά τούς ἀναπτύξουμε ἐδῶ ἔπρεπε νά ἀφιερῶσουμε ἓνα ὁλόκληρο δημοσίευμα. Ἴσως, κάποια ἄλλη φορά.

β) Εἶναι ὄχι μόνο κακόδοξος, ἀλλά νοσηριαρχικός καί παράλογος ὁ ἰσχυρισμός τοῦ κ. Ἐλ. Γκουτζίδη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ, εἶναι καί τό Ἀρχέτυπον τῆς Εἰκόνας Ἐκκλησία!

Καί «νοσηριαρχικός» εἶναι, γιατί ὁ ἀνωτέρω «Ματθαϊκός» θεολόγος προσπαθεῖ μέ βάση τούς κανόνες τῆς λογικῆς νά θεολογήσει, μολονότι ὁ ἴδιος γράφει ὅτι «περὶ τῆς Ἐκκλησίας... δέν μπορούμε νά μιλάμε νοσηριαρχικά, ὡς οἱ δυτικοί»! Μέ τό λογικό μας δέν μπορούμε νά νοήσουμε τόν Θεό. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος εἶναι σαφής, ὅταν γράφει στόν Β' Θεολογικό Λόγο του: «Θεόν... φράσαι μὲν ἀδύνατον, νοῆσαι δέ ἀδυνατώτερον»! Κατά τόν κ. Ἐλ. Γκουτζίδη, νοοῦμε τόν Θεό, πού εἶναι τό Ἀρχέτυπον, ὡς Ἐκκλησία, ἐπειδὴ ἡ εἰκόνα Του, εἶναι Ἐκκλησία!

«Παράλογος» εἶναι ὁ παραπάνω ἰσχυρισμός τοῦ ἐν λόγω θεολόγου, ἐπειδὴ ποτέ ἡ εἰκόνα ἐνός ἀντικειμένου δέν ταυτίζεται μ' αὐτό. Μπορεῖ νά ὑπάρχουν ὁρισμένες μόνο ὁμοιότητες, ποτέ ὅμως δέν ὑπάρχει πλήρης ταύτιση. Οἱ εἰκόνες ὅμως μέ τίς ὁποῖες μποροῦν ν' ἀποκαλυφθοῦν τά θεῖα εἶναι ἀνόμοιες. Ὁ ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης λέει:

«Μπορεῖ κανεῖς ν' ἀποδέχεται τίς ἱερές συνθέσεις ὡς σύμβολα τῶν ἀπλῶν πραγματικότητων, πού καθ' ἑαυτές μᾶς εἶναι ἄγνωστες καί ἀθεώρητες, νά νομίζει ὅμως ὅτι οἱ εἰκόνες τῶν ἁγίων νόων πού ὑπάρχουν στά Λόγια εἶναι ΑΤΟΠΕΣ...» (Βλ. Φιλοκαλία, Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, ΕΠΕ, τόμ. 3, σελ. 239).

Τέλος, εἶναι καί κακόδοξος ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι τό Ἀρχέτυπον Θεός εἶναι ὅ,τι εἶναι κι' ἡ εἰκόνα Του, δηλ. Ἐκκλησία. Κι' αὐτό, γιά δύο λόγους:

Πρῶτον. Ὁ Θεός εἶναι ἄκτιστος, δηλ. ἀδημιούργητος. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὡς μέλη της ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους, πού εἴμαστε δημιουργήματα, δηλ. κτίσματα. Γι' αὐτό, ἡ Ἐκκλησία ἀπ' τήν ἀποψη αὐτή εἶναι μιά κτιστή πραγματικότητα. Ἐάν ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, εἶναι καί κτιστή, τότε καί τό Ἀρχέτυπον, δηλ. ὁ Θεός, κατὰ τήν λογική τοῦ κ. Ἐλ. Γκουτζίδη, θά εἶναι καί κτιστός! Κι' αὐτό εἶναι φρικτή βλασφημία!

Περαιτέρω, ἀπ' τὴν ἐμπειρία τῆς θεώσεως ὅλων τῶν ἀγίων γνωρίζουμε πὺς δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως καμία ὁμοιότητα μεταξύ κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου! Συνεπῶς, τὸ νὰ εὐρίσκει κανένας ὅπως κάνει ὁ «Ματθαϊκός» θεολόγος, ὁμοιότητα μεταξύ τῆς Εἰκόνος καὶ τοῦ Ἀρχετύπου, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κακοδοξεῖ, περισσότερο μάλιστα ἀπὸ τὸν Ἄρειο καὶ τὸν Εὐνόμιο!

Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἔχουν πλήρη ἐπίγνωση ὅτι εἶναι ΑΔΥΝΑΤΟΝ μέ κτιστά λόγια καὶ κτιστὲς ἔννοιες («κτιστά ρήματα καὶ νοήματα») νὰ ἐκφράσουν τὴν θεία ἐμπειρία τους. Γι' αὐτὸ ὅταν στὴν ἐμπειρία τῆς θεώσεως ὁρᾶται ὁ Θεός, «ὁρᾶται ἀοράτως» καὶ «ἀκούεται ἀνηκούστως» μέ «ἄρρητα ρήματα». Μέ τίποτε δὲν μπορούμε νὰ περιγράψουμε τὸ τί εἶναι ὁ Θεός. Λέμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι οὐσία. Γιὰ νὰ μὴν ταυτίσει ὁμως κανένας τὸν Θεὸ μέ τὴν λέξη οὐσία, πού αὐτὸ θὰ ἦταν εἰδωλολατρία, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος, οἱ ἅγιοι Πατέρες μιᾶνε γιὰ «ὑπερούσια οὐσία».

Πὺς τότε ὁμως ὁ ἅγιος Μάξιμος λέγει ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τύπος καὶ Εἰκὼν ἐστὶ τοῦ Θεοῦ»; Ὁ ἅγιος Μάξιμος εἶναι πολὺ προσεκτικός στίς ἐκφράσεις του. Γιὰ νὰ μὴν ταυτίσει τὸν Θεὸ μέ ὁ,τιδήποτε, ἀκόμη καὶ τὴν εἰκόνα Του (πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία) ἐξηγεῖ πὺς τὸ ἐννοεῖ αὐτό. Γράφει, λοιπόν:

«Πὺς καὶ μέ ποῖο τρόπο ἡ ἁγία Ἐκκλησία εἶναι εἰκόνα καὶ τύπος τοῦ Θεοῦ... Ἡ ἁγία Ἐκκλησία εἶναι τύπος καὶ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ μιμεῖται τὴν ἴδια ἐνέργεια Ἐκείνου καὶ δανεῖζεται τὸν τύπο τῆς. Ὁ Θεός δηλ. δημιουργοῦσε τὰ πάντα... καὶ τὰ ἔφερε στὴν ὑπαρξή, τὰ συγκρατεῖ, τὰ συνενώνει... Συνδέει μέ τὴν πρόνοιά Του τὸ ἓνα μέ τὸ ἄλλο καὶ μέ τὸν ἑαυτὸ Του... Μέ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ἡ ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ θὰ φανεῖ ὅτι ἐνεργεῖ ἀνάμεσά μας, ὅπως ὁ Θεός, Ἀρχέτυπο Ἐκεῖνος, κι' Ἐκείνη εἰκόνα Του...».

Μέ ἄλλα λόγια, κατὰ τὸν ἅγιο Μάξιμο, ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία, συνενώνοντας τοὺς ἀνθρώπους σ' ἓνα σῶμα μιμεῖται τὴν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, πού συνέχει, συνενώνει τὸ ἓνα δημιουργημα μέ τὸ ἄλλο. Δὲν λέει ὁ ἅγιος Μάξιμος, ὅπως θὰ τὸ ἤθελε ὁ «Ματθαϊκός» θεολόγος, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ τὸ Ἀρχέτυπο, δηλ. ὁ Τριαδικός Θεός εἶναι... Ἐκκλησία Αὐτὸ θὰ ἦταν κακοδοξία!

Θὰ προσθέσουμε καὶ κάτι ἄλλο, πού λέει ὁ ἅγιος Μάξιμος. Διδάσκει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι

«εἰκόνα τοῦ κόσμου» (P.G. 91, 672 A) καὶ «εἰκόνα τῆς ψυχῆς». Ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης, ἀκολουθώντας τὴν πλανεμένη τακτική του, πρέπει τότε νὰ παραδεχθεῖ ὅτι «ὁ κόσμος» καὶ «ἡ ψυχὴ» εἶναι... Ἐκκλησία!

Ὑστερα, ἀπ' ὅλα αὐτά, εἶναι φανερό, πόσο ὁ «Ματθαϊκός» θεολόγος παραποιεῖ, παρεξηγεῖ καὶ παρερμηνεύει τὸν ἅγιο Μάξιμο, ἐμφανίζοντάς τον δηθεν ὡς ὑποστηρικτὴ τῶν κακοδοξιῶν του! Κρίμα!

4. ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ κάνουμε μιά παρένθεση γιὰ κάτι σχετικὸ πού ἔγραψε ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης καὶ δημοσιεύεται στὸ περιοδικό «Ὁρθόδοξος Πνοή» (τεῦχος Ἰουλίου 2001, σελ. 135). Στὸ δημοσίευμα αὐτὸ λέει τὰ ἑξῆς, ἀπαντώντας στὸ ἐρώτημα «ποῖος εἶναι ὁ καλὼν καὶ ποῖοι οἱ καλούμενοι στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Τριάδος»:

«Ὁ καλὼν καὶ οἱ καλούμενοι εἰς τὴν Ἄναρχον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Τριάδος εἶναι ἡ ΟΜΟΟΥΣΙΟΤΗΤΑ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὸ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΝ αὐτῆς. Εἶναι ἡ τελεία καὶ πλήρης ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῆς ἀγάπης. Εἶναι ἡ ΑΛΛΗΛΟΠΕΡΙΧΩΡΗΣΙΣ τῶν τριῶν Προσώπων - Ὑποστάσεων κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁμοουσίου»!

Μένουμε κατάπληκτοι ἀπὸ τίς «ἐμβριθεῖς» αὐτές «ἀνοησίες» τοῦ ἐν λόγω θεολόγου.

Ἄν κανένας δεχθῇ τίς ἀνωτέρω κακοδοξίες καὶ «βλασφημίες» τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, τότε θὰ πρέπει νὰ δεχθῇ κατ' ἀνάγκην, ὅτι κι' «ἡ ὁμοουσιότης», «τὸ τρισυπόστατον τῆς ὁμοουσιότητος», «ἡ πλήρης κοινωνία τῆς ἀγάπης», «ἡ ἀλληλοπεριχώρησις» εἶναι θεῖες ὑποστάσεις! Γιατί ποῖα μπορεῖ νὰ καλέσει ἢ νὰ κληθεῖ ἂν δὲν εἶναι ὑπόσταση. Ἀλλά, τότε ὁ Θεός δὲν εἶναι «τρισυπόστατος»! Εἶναι... πολυὑπόστατος!

Δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ προβοῦμε σ' ἄλλη ἀναίρεση τῶν ἀνοησιῶν καὶ βλασφημιῶν αὐτῶν, ἀπὸ τὸν «γνήσιο» αὐτὸ θεολόγο τῶν «Ματθαϊκῶν»!

5. ΤΗΝ ΙΔΙΑ μεταχείριση ἐπιφυλάσσει ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης καὶ πρὸς τὸν ἅγιο Φώτιο, τοῦ ὁποῖου δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθο ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὁμιλία του στὸ Γενέσιο τῆς Θεοτόκου:

«Τί δ' οὖν ὁ πλάστης καὶ κηδεμών; Ἄρα παρεῖδεν εἰς τέλος τὸ πλάσμα ταλαιπωρούμενον; Οὐ μέν οὖν. Πὺς γάρ ὅπερ φιλοτιμούμενος ἔπλασεν, ἡνέσχετ' ἂν ἡδέως ὁρᾶν συλαγωγούμενον καὶ πλα-

νώμενον; Διό **πρός ἑαυτόν** μέν ἡ τῆς Τριάδος ἐνότης, εἰ θέμις εἰπεῖν, ἐκκλησιάσασα, θέμις δέ τοῦτο λέγειν ἐπὶ τῆς ἀναπλάσεως, ὅτι τό ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί ὁμοίωσιν, ἐπὶ τῆς ἀναπλάσεως εἴρηται τῷ ἐνιαίῳ τῆς γνώμης βουλήματι τὴν ἀνάπλασιν τοῦ συντριβέντος διετίθεντο πλάσματος» (P.G. 102, 557 D).

Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ ἐν λόγῳ θεολόγος παραποιεῖ καί αὐτό τό κείμενο τοῦ ἱεροῦ Φωτίου. Ἐνῶ, δηλ. ὁ Φώτιος γράφει «Διό **πρός ἑαυτήν** μέν ἡ τῆς Τριάδος ἐνότης... ἐκκλησιάσασα», ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης τόν παρουσιάζει λέγοντα «Διό **πρός ἑαυτόν** μέν ἡ τῆς Τριάδος ἐνότης... Ἐκκλησιάσασα!» Δηλ. ἡ ἐνότης τῆς Ἀγ. Τριάδος συνήχθη **πρός** τόν Πλάστην!

Τό ἀνωτέρω ἀπόσπασμα τοῦ Μεγάλου Φωτίου ἀφήνει ἐντελῶς ἀσχολίαστο ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης. Δέν λέει γιατί τό παραθέτει! Ἐπικαλεῖται ὅμως μιά γνώμη τοῦ Σέρβου θεολόγου Ἀθ. Γιέφτιτς, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται στό κείμενο αὐτό τοῦ ἁγίου Φωτίου. Φαίνεται ὅτι ὁ «Ματθαϊκός» θεολόγος δέν κατάλαβε τίποτε ἀπό ὅ,τι λέει ὁ Φώτιος, ὅπως δέν κατάλαβε, ὅπως θά δοῦμε στή συνέχεια κι' ὁ Ἀθαν. Γιέφτιτς. Αὐτός ὅμως δικαιολογεῖται ὡς ἀλλοδαπός νά μήν γνωρίζει καλά τήν ἀρχαία Ἑλληνική γλῶσσα!

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπειδὴ ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης παραθέτει τό κείμενο τοῦ Ἀθαν. Γιέφτιτς πού ἀναφέρεται στό παραπάνω ἀπόσπασμα τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, θεωροῦμε ὅτι τοῦτο τόν ἐκφράζει ἀπόλυτα καί συμφωνεῖ μέ ὅσα γράφει ὁ Σέρβος αὐτός θεολόγος. Ἡ γνώμη τοῦ Ἀθαν. Γιέφτιτς ἔχει οὕτω:

«... Γι' αὐτό ἀκριβῶς μπορούσε καί ὁ Ἅγιος Φώτιος ὁ Μέγας, σέ μιά ἐκ τῶν πανεμόρφων Ὁμιλιῶν του νά ὀνομάσῃ τήν Ἀγία Τριάδα (τήν) Ἐκκλησία, εἰπών ὅτι «ἡ τῆς Τριάδος Ἐνότης Ἐκκλησιάσασα τῷ ἐνιαίῳ τῆς γνώμης βουλήματι», προαιωνίως ἀπεφάσισε νά δημιουργήσῃ τόν κόσμον καί τόν ἄνθρωπο καί κατ' αὐτόν τόν τρόπο διὰ τοῦ ἀνθρώπου ὁλόκληρη τή δημιουργία νά τήν συνθέσῃ στήν Ἐκκλησία, ὅπως μιά ἀθάνατη καί αἰώνια κοινωνία»!

Εἶναι λυπηρό φαίνόμενο ἡ κατακρεούργηση αὐτῆ τοῦ κειμένου τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου ἀπό τόν Ἀθαν. Γιέφτιτς (καί κατ' ἐπέκταση ἀπό τόν κ. Ἑλ. Γκουτζίδη) μέ τά ὅσα γράφει ἀνωτέρω. Ἀξιζει νά συγκρίνουμε τό τί λέει ὁ Μέγας Φώτιος

ἀπό τήν μιά μεριά καί τί ἰσχυρίζεται ὁ Ἀθαν. Γιέφτιτς, μέ ὁπαδό, τόν «Ματθαϊκό» θεολόγο ἀπό τήν ἄλλη.

Παραθέσαμε πιό πάνω τό ἀρχαῖο κείμενο τοῦ ἁγίου Φωτίου. Μεταφράζουμε τό κείμενο αὐτό στήν Νεοελληνική χωρίς τήν ἀλλοίωσή του ἀπό τόν «Ματθαϊκό» θεολόγο, γιά νά γίνῃ πιό κατανοητό.

«Τί (ἔκανε) λοιπόν ὁ Πλάστης καί κηδεμών (τῶν πρωτοπλάστων μετά τό προπατορικό ἁμάρτημά τους); Ἄραγε παρέβλεψε ὁλοκληρωτικά τό πλάσμα Του (καί τό ἄφησε) νά ταλαιπωρεῖται; Ὁχι, ἀσφαλῶς! Γιατί πῶς ἦταν δυνατόν, αὐτό τό ὁποῖο φιλοτιμούμενος ἔπλασε, νά ἀνέχεται νά βλέπει μέ εὐχαρίστηση νά αἰχμαλωτίζεται καί νά πλανᾶται;

Γι' αὐτό, ἡ ἐνότης τῆς Ἀγίας Τριάδος συνήχθη **πρός** τόν ἑαυτόν της (ἂν ἐπιτρέπεται κανεῖς νά εἰπῇ τέτοιο πράγμα, ἀλλά ἐπιτρέπεται νά λέμε αὐτό ἔτσι εἰδικά ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρώπου, ἐπειδὴ καί τό ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί ὁμοίωσιν ἔχει λεχθῇ εἰδικά ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν πλάσιν τοῦ ἀνθρώπου) καί μ' ἓνα θέλημα προξένησε τήν ἀνάπλαση τοῦ συντριβέντος δημιουργήματος».

Τί λέει ὁ Μέγας Φώτιος;

Λέει ὅτι ἡ ἐνότης τῆς Ἀγίας Τριάδος συνήχθη (αὐτό σημαίνει ἡ μετοχή «ἐκκλησιάσασα», πού χρησιμοποιεῖ ὁ ἅγιος Φώτιος) καί μ' ἓνα θέλημα προξένησε τήν ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκφράζει μάλιστα, κατ' ἀρχήν, ἓνα δισταγμό, ἂν μπορούμε νά χρησιμοποιοῦμε αὐτήν τήν ἀνθρωποπαθῆ ἔκφραση «ἐκκλησιάσασα» (= συναθροίσασα), γιά νά καταλήξῃ τελικά στό συμπέρασμα, ὅτι μπορούμε, ὅπως μπορούμε καί στήν περίπτωσιν τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, πού ὁ Θεός εἶπε τό «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν» (Γεν. α' 27). Στήν πραγματικότητα ὅμως δέν ἔγινε καμιά «σύναξι» τῶν τριῶν Προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος γιά νά ἀποφασίσουν ἀπό κοινοῦ μέ ἓνα θέλημα τήν πλάση τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό τό θέμα τό ἀναλύει ωραιότατα ὁ Μέγας Ἀθανάσιος στούς β' καί γ' λόγους του κατὰ Ἀρειανῶν. Σημειώνει δέ ὅτι ἡ Παλαιά Διαθήκη ἀναφέρει τό «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κ.λπ.» γιά νά ὑπογραμμισθῇ τό βούλημα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἓνα, γιά τήν πλάση τοῦ ἀνθρώπου, σέ ἀντίθεση μέ τήν ἀνυπαρξία βουλήσεως ἢ θελήσεως γιά τήν προαιώνια θεία γέννηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν Πατέρα.

Ἐπομένως, κατὰ τόν Μέγα Φώτιο, ἡ μετοχή

«ἐκκλησιάσασα», πού χρησιμοποιεῖ στό κείμενό του, σέ καμιά περίπτωση δέν σημαίνει «Ἐκκλησία», ὅπως θά ἤθελε ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης.

Ἀπεναντίας, ὁ Ἀθ. Γιέφτιτς, θεωρεῖ ὅτι ὁ ἱερός Φώτιος ὀνομάζει τήν ἁγία Τριάδα... Ἐκκλησία! Ἀλλ' αὐτό εἶναι αὐθαίρετη ἐρμηνεία, πού δέν στηρίζεται πουθενά στό κείμενο τοῦ Μεγάλου Φωτίου!

Φαίνεται, λοιπόν πόσο ὁ Ἀθαν. Γιέφτιτς (καί κατ' ἐπέκταση ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης) παραποιῶν καί παρερμηνεύουν τόν ἅγιο Φώτιο, γιά νά ὑποστηρίξουν τήν κακοδοξία τους, ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι Ἐκκλησία.

6. Ὁ κ. ΕΛ. ΓΚΟΥΤΖΙΔΗΣ μιά καί δέν κατ' ὀρθόδοξον θά βρεῖ κάποιο ἔρεισμα γιά τίς κακοδοξίες του στήν Ἁγία Γραφή καί τούς Ἁγίους Πατέρες κατέφυγε σ' ὠρισμένους συγχρόνους δογματολόγους καί λοιπούς θεολόγους! Ἴσως, τούς θεωρεῖ κι' αὐτούς «Πατέρες» του!

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπό ὅσους ἀναφέρει ἄλλοι δέν μιλᾶνε γιά Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Τριάδος ἢ γιά «ANAPXH» Ἐκκλησία καί ἄλλοι ἀπλῶς ἀκολουθοῦν τόν Παῦλο Εὐδοκίμωφ, ὅπως ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός, ἢ παραπέμπουν σ' αὐτόν, ὅπως ὁ π. Σπ. Μπιλάλης.

Καί περί μέν τοῦ Καθηγητοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, σέ χρόνο ἀνύποπτο, τόν Ἰανουάριο 2001, γράφαμε:

«...πρὶν ἀπό εἴκοσι χρόνια, ὡς νεαρός θεολόγος, ὑποστήριξε τίς ἀπόψεις αὐτές, ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα ἀποτελεῖ Ἐκκλησία, ἐπηρεασμένος ἀπό τόν κακοδοξώτατο Ρῶσο θεολόγο Παῦλο Εὐδοκίμωφ... Ὁ π. Γ. Μεταλληνός σήμερα ἔχει ἐξελιχθεῖ σ' ἓνα σοβαρό κι' ἀξιόλογο ἐπιστήμονα. Κι εἴμαστε βέβαιοι, πῶς ἔχει πλέον ἀναθεωρήσει τίς ἀτυχεῖς του αὐτές ἀπόψεις...» («Φωνή Ὁρθοδόξιας» Ἰαν.-Φεβρ. 2001).

Καί, ὄντως, δέν διαψευστήκαμε! Μόλις πρὶν λίγες μέρες, καί συγκεκριμένα τήν 1ην Νοεμβρίου 2001, ν.ή., συνεργάτης μας, ὅταν τόν συνάντησε τυχαῖα, τόν ἐρώτησε γιά τό θέμα αὐτό. Κι' ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός, μέ ταπείνωση καί εἰλικρίνεια ἀπάντησε, πῶς πράγματι στήν ἀρχή τῆς θεολογικῆς του πορείας εἶχε δεχθῇ πρὸς στιγμὴν τήν ἄποψη αὐτή τοῦ Εὐδοκίμωφ. «Αὐτό ὅμως, εἶπε, ἦταν λάθος μου. Σήμερα τό ἀπορρίπτω καί τό ἀποδοκιμάζω. Καί σᾶς παρακαλῶ νά τό γράψετε αὐτό»!

Ἐπομένως, ὁ μόνος πού μιλάει ξεκάθαρα περὶ

«Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος» εἶναι ὁ διαβόητος Οἰκουμενιστής καί αἰρετικός Παῦλος Εὐδοκίμωφ. Ἡ περίπτωση αὐτή δέν κάνει ἰδιαίτερη ἐντύπωση. Μακάρι αὐτό νά ἦταν ἡ μοναδική αἴρεση πού ἐκήρυττε ὁ Εὐδοκίμωφ! Δέν ἄφησε αἴρεση γιά αἴρεση πού νά μὴν κήρυξε. Ἀρκεῖ κανεῖς νά διαβάσει τό κακοδοξώτατο βιβλίό του «Ἡ Ὁρθοδοξία». Στήν θεολογική αὐθεντία τέτοιων αἰρετικῶν θεολόγων, ὅπως εἶναι ὁ Εὐδοκίμωφ, καταφεύγει ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης γιά νά εὕρει δικαίωση στίς κακοδοξίες του. Δυστυχῶς, ὁ περιορισμένος χῶρος τοῦ περιοδικοῦ μας δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά παρουσιάσουμε, ἔστω καί ἐνδεικτικά, τίς κακοδοξίες τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ.

7. ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ μέ τό δημοσίευσμά μας αὐτό τίς ἀπαντήσεις μας στόν «Ματθαϊκό» θεολόγο κ. Ἑλ. Γκουτζίδη σχετικά μέ τούς ἰσχυρισμούς του ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι ἡ πρώτη Ἐκκλησία κλπ. Ἐλπίζουμε νά μὴ χρειασθῇ νά ἐπανέλθουμε. Ἀλλωστε, τό ἄτομο αὐτό δέν ἔχει θεολογικό λόγο. Μέ ὕβρεις καί παραληρήματα δέν μπορεῖ κανεῖς νά θεολογή! Ἐμεῖς σ' ἓνα τέτοιο ἐπίπεδο δέν μπορούμε νά κατέλθουμε.

Τό μόνο πράγμα πού μᾶς λυπεῖ εἶναι ἡ στάση τῆς Συνόδου τῆς Παρατάξεώς του, ἡ ὁποία μέ τήν σιωπὴ της γίνεται συνυπεύθυνη στίς αἰρέσεις του. Τά θέματα αὐτά εἶναι σοβαρά. Εἶναι θέματα πίστεως. Καί στά θέματα πίστεως δέν χωρεῖ καμιά συγκατάβαση, οὔτε οἰκονομία ἢ ἀδιαφορία. Γι' αὐτό, οἱ Ματθαϊκοὶ ἐπίσκοποι ἄς προσέξουν ἰδιαίτερα. Ἄν θελήσουν νά συγκαλύψουν τό τεράστιο αὐτό σκάνδαλο τοῦ θεολόγου τους ὑπάρχει ὁ κίνδυνος ἐφεξῆς νά παύσουν νά ὀνομάζονται «Ματθαϊκοί» (Ὁ ἀρχηγός τους, ἐπίσκοπος Ματθαῖος, ἦταν αὐστηρὸς σέ θέματα πίστεως), ἀλλά «Γκουτζιδικοί», ἡ δὲ παράταξή τους νά ὀνομάζεται «Γκουτζιδεῖα Παρατάξη»! Πάντοτε στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας οἱ ὁπαδοὶ μιᾶς αἱρέσεως ἐπαιρναν τό ὄνομα τοῦ αἰρετικοῦ ἀρχηγοῦ τους, ὅπως οἱ Ἀρειανοὶ τοῦ Ἀρείου, οἱ Εὐνομιανοὶ τοῦ Εὐνομίου κ.ο.κ. Καί γι' αὐτό, οἱ ἐπίσκοποι αὐτοί, ἂν τώρα δύνουν τήν Ὁρθόδοξη μαρτυρία τους, θά δώσουν ἐν Ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ φρικτὸ λόγο στό Θεό γιά τήν στάση τους αὐτή!

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειροτονίαι Κληρικῶν

Ὁ π. Λουκάς Ἐσφιγμενίτης χειροτονεῖται Διάκονος εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Σκέπης Ἀγ. Στεφάνου Ἀττικῆς, τὴν 17ην/30ὴν Ὀκτωβρίου, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ, ὁ π. Λουκάς ἔλαβε καὶ τὸν δεῦτερον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίων Πάντων Θηβῶν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος τὴν 18/31-10-2001, ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, προέβη εἰς τὴν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ Ἀναστασίου Ἀλιφραγκῆ. Τὴν 21-10/3-11-2001 ὁ ἴδιος Μητροπολίτης κ. Γερόντιος, τὸν προεβίβασεν εἰς Πρεσβύτερον. Αἱ χειροτονίαι ἐτελέσθησαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ. Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς. Ὁ π. Ἀναστάσιος εἶναι ἐγγονός ἱερέως, ἔγγαμος καὶ θά ὑπηρετήσῃ ὡς ἐφημέριος τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Δημητρίου Ἀμφιάλης.

*Έορτή της Μεταμορφώσεως. Είς τόν πανηγυρίζοντα
Ι. Ναόν εἰς Ἁγ. Βαρβάραν προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος.*

*Εἰς τήν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Μεταμορφώσεως
Κυψέλης (ὅπου ἡ καθέδρα τοῦ ἀειμνήστου πρ. Φλωρίνης
Χρυσοστόμου) προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Μαραθῶνος κ. Φώτιος.*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς
κ. Γερόντιος ἐν μέσῳ τῶν Ἀρχιε-
ρέων Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου καί
Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου κατά
τήν λιτάνευσιν τῆς Ἱ. Εἰκόνος εἰς
τήν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ.
Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ Κερατσινίου.*

*Ἀπό τήν τελετήν τῶν ἐγκαίνιων
εἰς τήν Ἱ.Μ. «Ἄξιον Ἑστίν»
Παιανίας, τήν 16η/29η
Σεπτεμβρίου τά ὅποια ἐτέλεσεν
ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς
καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.*

*Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
κ. Χρυσόστομος ἐν μέσῳ τῶν Ἀρχιερέων
κατά τήν πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς
Παναχράντου Μεγάρων (8/21 Σεπτεμβρίου).*

*Θυρανοίξια τοῦ νέου ἐνοριακοῦ ναοῦ
Ἀγ. Νικολάου εἰς Ν. Ἡράκλειον Ἀττικῆς.
Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς
κ. Χρυσόστομος ἐνῶ τελεῖ τόν ἀγιασμόν
(9/22-9-2001)*

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας
κ. Ἰουστίνος ἐν μέσῳ τοῦ Ἱ. Κλήρου
κατά τήν περιφορὰν τῆς ἱ. εἰκόνης
εἰς τήν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Παναγίας
Μυρτιδιωτίσσης Π. Φαλήρου (24-9/7-10-2001).*

*Ἐκ τῆς πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Σκέπης
εἰς Ἀγ. Στέφανον Ἀττικῆς (1/14 Ὀκτωβρίου
2001). Εἰς τό μέσον οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς καί
Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως
κ. Γρηγόριος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος.*

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ὁ κ. Λαῦρος νέος Μητροπολίτης τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς

Εἰς τὰς 23 Ὀκτωβρίου συνεκλήθη ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, ἡ ὁποία διήρκεσε μέχρι τὴν 31ην τοῦ ἰδίου μηνός. Κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐξελέγη ὁ νέος Μητροπολίτης καὶ Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ὁ ἀπὸ Συρακουσῶν καὶ Τριάδος κ. Λαῦρος, διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῶν ψηφισάντων Ἐπισκόπων.

Ὁ νέος Μητροπολίτης ἐγεννήθη πλησίον τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου Ἰωβ τοῦ Ποτσάεφ εἰς τὴν Καρπαθο-Ρωσίαν. Ἐκεῖ ὡς παιδίον ἐμοίραζε τὸν χρόνον του μεταξύ τῆς οἰκίας του καὶ τοῦ Μοναστηρίου, ὅπου ἐθεωρεῖτο ὡς ἀνεπίσημος δόκιμος. Ὅταν ἡ ἀδελφότης τῆς Μονῆς ἠναγκάσθη νὰ ἐξορισθῇ λόγῳ τοῦ διωγμοῦ, ὁ μικρὸς τότε Βασίλειος ἐγκατέλειπε καὶ ἐκεῖνος τὴν πατρίδα του ἀκολουθῶν τοὺς ἀδελφούς τῆς Μονῆς. Μέσω Γερμανίας καὶ Ἑλβετίας ἐγκατεστάθησαν εἰς Η.Π.Α. Ἐκεῖ ὁ Βασίλειος γενόμενος Μοναχὸς διῆλθεν τὸν βίον τῆς ὑπακοῆς ἐργαζόμενος εἰς τὰ διάφορα διακονήματα τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Τριάδος εἰς Jondanville εἰς τὸν σταῦλον, εἰς τὸ τυπογραφεῖον καὶ εἰς τὸ γραφεῖον. Τό 1954 ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς θεολογίας εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Ἱ.Μ. Ἀγ. Τριάδος εἰς τὴν ὁποία ἐγένετο καὶ διδάκτωρ καὶ ἐν τέλει καὶ διευθυντὴς αὐτῆς.

Ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τὸ 1967 καὶ διετέλεσε Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου εἰς σχεδὸν ὅλοκληρον τὴν ἐπισκοπείαν του, ἀρχικῶς ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Φιλάρετον καὶ ἀργότερον ὑπὸ τὸν (νὺν παραιτηθέντα) Μητροπολίτην κ. Βιτάλιον, ὡς ἐκ

τούτου διαθέτει ἱκανὴν πείραν διὰ νὰ διοικήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς.

Ἡ Ἐκκλησία μας συνεχάρη τὸν νέον Μητροπολίτην καὶ εὐχεται ὅπως ἐπὶ τῆς θητείας του ρυθμισθοῦν τὰ ζητήματα διὰ τὰ ὁποία διεκόπη ἡ μεταξύ ἡμῶν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία.

Συναγωνισμός... ματθαιοφροσύνης

Μετά λύπης διαπιστώνομεν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ματθαῖκοι προσπαθοῦν νὰ ἀποδείξουν εἰς ἀλλήλους ὅτι εἶναι... ματθαϊκότεροι μέ τό νὰ μᾶς συκοφαντοῦν παντοιοτρόπως. Οἱ τοῦ «Κήρυκος Γνησίων Ὁρθοδόξων» ἐκατηγορήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Γκουτζῖδη καὶ τοῦ κ. Κηρύκου ὅτι εἶναι φιλο - Φλωριναῖοι*, διότι δέν μᾶς ὑβρίζουν μέ τὴν ἰδίαν θερμότητα. Διὰ νὰ ἀποδείξουν λοιπόν ὅτι δέν εἶναι φίλοι πρὸς ἡμᾶς ἀλλὰ γνήσιοι ματθαϊόφρονες κατηγοροῦν ἡμᾶς ὅτι δέν εἴμεθα Ἐκκλησία ἀλλὰ ὅτι θεωροῦμεν ἑαυτοὺς ὡς: «*κίνημα εὐσεβείας*» (ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς κρατικῆς «Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος») μέ στόχο τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ γι' αὐτοὺς (δηλ. δῆθεν δι' ἡμᾶς) τό μοναδικό κριτήριον Ὁρθοδοξίας. Αὐτό ὅμως ὀνομάζεται δεκατριμεριτισμός!» («Κῆρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων», τ. 276, σελ. 57).

Τό αὐθαίρετον τοῦτο συμπέρασμα συνήγαγον ἐκ δύο δημοσιευμάτων. Τό πρῶτον εἶναι κάποιου ρασοφόρου φερομένου ὡς «Ἐπισκόπου» ὁ ὁποῖος

* Ὁχι βεβαίως ὅτι ἀνήκουν εἰς κάποιον ἐξωραϊστικόν σύλλογον τῆς... πόλεως Φλωρίνης, ἀλλὰ ὅτι διάκεινται εὐμενῶς πρὸς ἡμᾶς τοὺς Γ.Ο.Χ. τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ἐπιμένουν νὰ ἀποκαλοῦν... Φλωρινάιους!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ διεύθυνσις τῶν γραφείων τῆς Ἱ. Συνόδου ζητεῖ ἐθελοντάς ἐκ τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ νὰ βοηθήσουν τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἱ. Συνόδου εἰς τοὺς κάτωθι τομεῖς.

α) Πληκτρολόγησιν κειμένων (ἀναγκαῖα γνῶσις «τυφλοῦ συστήματος» καὶ κατοχὴ Προσωπικοῦ Ὑπολογιστοῦ). β) Μεταφράσεις κειμένων ἀπὸ / πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προσφέρουν τὴν ἐθελοντικὴν των ἐργασίαν (διὰ κατ' οἶκον ἀπασχολήσεως εἰς τὸν ἐλεύθερον χρόνον των) καλοῦνται νὰ ἀποτανθοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ.Σ. (τηλ. 38.28.280).

ὅμως οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μέ τήν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. καί δέν ἡμποροῦν νά ἐπιγράφουν εἰς ἡμᾶς πράξεις ἢ λόγους τοῦ οἰουδήποτε ἀπεσχισμένου ἀπό τήν Ἐκκλησίαν. Μήπως ἡμεῖς ἐπιγράφουμε εἰς τούς ματθαϊκοὺς ὁ,τιδήποτε εἶπε, ἢ ἔκανε ὁ Θεόφιλος Καντάρης;

Τό δεύτερον εἶναι τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησιαστική Παράδοσις» εἰς τό ὅποτον ἐδημοσιεύθη ἐπαινετικόν σχόλιον διά τόν ἀποθανόντα Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ἡ ἀναφορά εἰς θετικές ἐνεργείας τοῦ Πατριάρχου Διοδώρου δέν ἀποδεικνύει μυστικήν ἐκκλησιαστικήν κοινωνία μετά τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὅπως ὁ «Κῆρυξ» ὑπονοεῖ.

Ἐάν ἐλέγομεν μόνον τά ἀρνητικά δέν θά εἴμεθα ἀντικειμενικοί. Πρέπει νά ἐπαινώμεν καί τά θετικά ὅποιος καί ἄν τά πράττει. Καί ὁ Πατριάρχης Διόδωρος εἶχε θετικά στοιχεῖα εἰς τό ἐνεργητικόν του ἀσχέτως ἐάν ταῦτα δέν ἦσαν ἐπαρκῆ. Πάντως οἱ ἀδελφοί ματθαϊκοί θά ἔπρεπε νά εἶναι πλέον προσεκτικοί εἰς τό θέμα αὐτό διότι φωτογραφίαί αἱ ὅποια παρουσιάζουν κορυφαίους κληρικούς των (ὅπως ὁ π. Ε. Τόμπρος) νά λαμβάνουν ἀντίδωρον εἰς τά Ἱεροσόλυμα τούς ἐκθέτουν πολύ περισσότερον.

Ἐκτός ὅμως ἀπ' τόν «Κήρυκα» καί ὁ κ. Κήρυκος μᾶς ἐκήρυξε τόν πόλεμον καί προσπαθῶν νά στηρίξη τόν κ. Ἑλ. Γκουτζίδη δημοσιεύει εἰς τήν τελευταίαν του «Πνοήν» ὅτι: «Φλωριναῖοι ἐπίσκοποι δηλώνουν ὅτι ὅσα γράφει κατὰ τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη ὁ συκοφάντης Ἀχαΐας Καλλίνικος, ὅλοι τους τά ἀπορρίπτουν...»

Οὐδέν τούτου ψευδέστερον. Οὐδεῖς Ἐπίσκοπός μας ἐχαρακτήρισεν τοιοῦτον ὡς ἀναφέρει ὁ κ. Κήρυκος τόν Σεβ. Μητρ/την Ἀχαΐας κ. Καλλίνικον, τοῦ ὁποίου τά δημοσιεύματα κατὰ τοῦ αἰρετικοῦ φρονήματος τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη περί δῆθεν «προαιωνίου Ἐκκλησίας» ἐπικροτοῦν ἅπαντες*.

Ἡμεῖς λυπούμεθα διά τήν ἐνδοματθαϊκὴν διαμάχην μεταξύ «Κήρυκος» καί Κηρύκου («Κηρυκο»-Κηρυκική διένεξη) ἢ ὁποία ἐξελίσσεται ὡς ...κοκορομαχία καί καλόν θά ἦτο νά εἰρηνεύουν, τόσο μεταξύ των, ὅσον καί μετά των «τεσσάρων». Δέν ἐπιχαίρομεν εἰς τήν κατάστασίν των αὐτὴν διότι ἐμφορούμεθα ἀπὸ εἰλικρινῆ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς αὐτοὺς καί ἐπιθυμία μας ἦτο ἡ συνένωσις ὅλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Δυστυχῶς καί τοῦτο παρεξηγήθη καί μᾶς κατηγόρησαν ὅτι εἴμεθα ὄργανα τῶν σκοτεινῶν δυνά-

μεων αἱ ὅποια, λέγουν, θέλουν τήν ἔνωσιν τῶν Γ.Ο.Χ. ὑπὸ τόν Ἀρχιεπίσκοπόν μας! Ἡμεῖς φοβούμεθα ὅτι αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις δέν ἔχουν καί πολλά νά κάμουν ἐναντίον μας. Τό ἔργον τῆς διαλύσεως ἀνέλαβον αἱ «φωτειναὶ δυνάμεις» τοῦ κ. Κηρύκου, τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη καί τοῦ «Κήρυκος», οἱ συναγωνιζόμενοι εἰς ...ματθαιοφροσύνην.

Ὁ Καζαντζάκης ἦτο ἀραβικῆς καταγωγῆς;

Ἡ ἐφημερίς «ΤΑ ΝΕΑ» τῆς 17/9/2001 (σελ. 30) ἀναδημοσιεύει ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Πνευματικὴ ζωὴ» ἐν ἄγνωστον αὐτοβιογραφικόν κείμενον τοῦ γνωστοῦ ἀντιχρίστου συγγραφέως Ν. Καζαντζάκη. Ἡμεῖς ἀναδημοσιεύουμε ἓνα μικρόν ἀπόσπασμα:

«(...) Πιστεύω πῶς ἔχω μέσα μου ἀραβικὸ αἷμα. Τὴν Κρήτη τὴν καταχτήσανε οἱ Ἀραβες. Ὅταν ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς ξαναπῆρε τὴν Κρήτη, ἔβαλε τοὺς Ἀραβες σὲ στρατόπεδα συγκέντρωσης, στά χωριά πού τά λέγανε «Μπαρμπαριές». Γεννήθηκα σ' ἓνα ἀπ' αὐτά τά χωριά κοντά στό Ἡράκλειο. Εἶμαι, ὅπως κι αὐτοί, σοβαρός, ἀμίλητος, ἐπίμονος, ὄχι πολὺ ἔξυπνος. Ἴσως γι' αὐτό νιώθω σά στό σπίτι μου στήν Κρήτη καί στήν Ἰσπανία. Ὅπου ἄλλοῦ, νιώθω ἐκτοπισμένος».

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν του αὐτὴν τί νά προσθέσωμεν ἡμεῖς; Διερωτώμεθα μόνον, μήπως ἦτο μακρινὸς συγγενὴς τοῦ Μπίν Λάντεν;

Παπαδίνες καί εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ἦλθε εἰς τὴν πατρίδα μας καί τοῦτο τό προτεσταντικόν «φροῦτον». Ἡ κ. Μέγκα Ἀσαρίδου «ἐχειροτονήθη» εἰς τὴν «εὐαγγελικὴν ἐκκλησίαν» τῆς Θεσσαλονίκης (22-10-2001) «Διάκονος» ὑπὸ τῆς ἐτέρας παπαδίνης Δωροθέας Βακάλη (ἢ ὁποία εἶχε «χειροτονηθῇ» εἰς τὴν Στουτγάρδη τῆς Γερμανίας) καί πρόκειται νά «λειτουργεῖ» εἰς τὴν προτεσταντικὴν «εὐαγγελικὴν ἐκκλησίαν» τῆς Ἑδέσσης!

Βεβαίως, τά «μυστήριά» της, τά ὅποια οὔτε ἡ ἴδια ἀναγνωρίζει (ὡς γνωστὸν οἱ Προτεστάντες ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξίν μυστηρίων) θά τά ἀναγνωρίζουν οἱ νεοημερολογίτες δεσποτάδες. Τὴν εὐχὴν της νά ἔχουν!...

Ἱστορίαι μέ τόν χότζα (1)

«Μία ἀπρόσμενη ἐπίσκεψις δέχθηκε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος τὴν ὥρα πού λει-

* Τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν προσυπογράφουν ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

τουργοῦσε στό Καστελόριζο. Στήν ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου μπήκε σεμνά ὁ Χότζας τῶν μουσουλμάνων τῆς Ρόδου. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος τόν καλωσόρισε καί εἶπε ὅτι τώρα, πού οἱ θρησκευεῖς καλοῦνται νά παίξουν ρόλο εἰρηνικοῦ καί ξεκινᾷ ὁ διάλογος τῶν θρησκειῶν, ἐπισκέψεις σάν αὐτές κάνουν πράξη τήν εἰρήνη καί τή συμφιλίωση.

Ὁ χότζας εὐχαρίστησε μέ ἓνα νεῦμα τόν Πατριάρχη καί παρακολούθησε ὅλη τήν λειτουργία» («Ἐλευθεροτυπία» 13/11/2001 σελ. 9).

Ἄφεριμ! Τί ἔχουν νά εἶπουν οἱ συντηρητικοί μνημονευταί Ἀγιορεῖται; Βεβαίως εἶναι λίαν ἀπασχολημένοι μέ τό μέτρημα τῶν εὐρώ, μέ τήν εὑρεσιν τρόπου ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων των καί μέ τό πῶς θά ἐξοντώσουν τούς Ἑσφιγμενίτας. Μέ τίς ιστορίες τοῦ χότζα θά ἀσχολοῦνται;

Ἱστορίαι μέ τόν χότζα (2)

Πρό ἐτῶν κάτοικος τῆς παλαιᾶς πόλεως τῆς Ρόδου (δηλ. τῆς ἐντός μεσαιωνικῶν τοιχῶν εὐρισκομένης) ἐκανονίσθη αὐστηρῶς ὑπό τοῦ πνευματικοῦ του διά τό ἐξῆς παράπτωμα· ἔδειξε τόν δρόμον πρός τήν κατοικίαν τοῦ Χότζα εἰς ἓναν ἄλλον Χριστιανόν. Εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ Χότζας τῆς Ρόδου χρησιμοποιεῖ τάς ἱκανότητάς του ἐργαζόμενος ὡς μάγος καί μέντιουμ. Διαφημίζει δέ τά ἰδιαιτέρὰ του αὐτά χαρίσματα διά τοῦ τύπου καί πολλοί ἀδαεῖς προστρέχουν εἰς αὐτόν διά νά... εὑρουν λύσιν εἰς τά προβλήματά των. Διά τοῦτο καί ἔλαβεν αὐστηρόν κανόνα ὑπό τοῦ Πνευματικοῦ ὁ προαναφερθείς, διότι παρέσχε διευκόλυνσιν εἰς τήν τέλεσιν ἀμαρτίας (ὅπως εἶναι ἡ ἐνασχόλησις μέ τήν μαγείαν).

Φαντασθεῖτε τώρα τήν ἀπορίαν τοῦ κανονισθέν-

τος ὅταν βλέπει τόν ἴδιον τόν μάγον Χότζαν νά γίνεταί δεκτός μέ ἐναγκαλισμούς ἀπό τόν Πατριάρχη του εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί νά τοῦ ἐπιτρέπεται ἡ παρακολούθησις τῆς θείας λειτουργίας! Αὐτό, βεβαίως δέν ἐνοχλεῖ τούς πολλούς καί ἀδιαφόρους. Οἱ ἔχοντες, ὅμως, ὀλίγην εὐσέβειαν ἀντιλαμβάνονται τήν ὑποκρισίαν τῶν ψυχοκτόνων αὐτῶν «ποιμένων».

Πρός Ἑλληνας Πολιτικούς

«Τούτῃ τῇ μέρᾳ τῆς ἐθνικῆς μνήμης καί προσευχῆς, ζητοῦμε ἀπό τόν παντοδύναμο Θεό νά προστατεύει τό ἔθνος μας καί νά μᾶς δίνει ὑπομονή καί κουράγιο γιά ὅ,τι ἐπακολουθήσει. Τόν παρακαλοῦμε νά παρηγορήσει αὐτούς, πού τώρα πορεύονται μέ θλίψη. Τόν εὐχαριστοῦμε γιά κάθε ζωή, πού τώρα θρηνοῦμε καί γιά τήν ὑπόσχεση τῆς μέλλουσας ζωῆς. Κι ὅπως ἔχουμε βεβαιωθεῖ, οὔτε θάνατος οὔτε ζωή οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Εἴθε νά εὐλογῇ τῖς ψυχές τῶν κεκοιμημένων. Εἴθε νά παρηγορήσει τῖς δικές μας. Καί εἴθε νά καθοδηγεῖ τή χώρα μας πάντοτε. Ὁ Θεός νά εὐλογεῖ τήν Ἀμερική».

Ὅχι ἀγαπητοί ἀναγνώσται. Τό ἀνωτέρω δέν εἶναι ἀπόσπασμα ὁμιλίας ἱεροκλήρυκος. Εἶναι ἀπόσπασμα ἀπό τό λόγο τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου Μπούς τήν 1/14 Σεπτεμβρίου ὀλίγας ἡμέρας μετά τήν τρομοκρατικήν ἐνέργειαν κατά τῆς χώρας του. Τό ἀφιερῶμεν εἰς τούς Ἑλληνας πολιτικούς οἱ ὅποιοι ἀποστρέφονται κάθε ἀναφοράν εἰς τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 010 38 28 280 - Fax: 010 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντάσσεται ὑπό Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ δραχ. 2000

Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ δολλάρια 60

Τιμή φύλλου δραχ. 150

Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς τά γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Τήν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς των καί ὄχι ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 010 9217 513